

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

לשבת קדש פרשת ויגש תשע"ז

שו"ת סיכום הדף היומי

מיל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מיל או לפקס.

גיטין - 1

1. ברייתא - אלו קולות מצינו בברייתא בענין 'עדות על לשמה'?
 - א. הוא בבית וסופר בעלייה, יכול להעיד 'בפני'.
 - ב. וכן הוא בעלייה וסופר בבית, ואע"פ שלא ראה, שמע קן קולמוסא וקן מגילתא, [י"א תיקונם, ולרש"י נראה קולם שנשמע 'קן קן'].
 - ג. אפי' נכנס ויוצא כל היום כולו - כשר. אין הכוונה לשליח, שהרי אפילו כשלא ראה כלל הכשירו. אלא הכוונה לסופר, ונתחדש שאף כשיצא לשוק לא חוששים שהגט נפסל, שמא פגשו איש אחר עם אותם שמות ובקשו שיכתוב לו.
2. המביא גט ממדינה למדינה בבבל - לרב: כארץ ישראל שא"צ לומר. לשמואל: כח"ל שצריך לומר. במה נחלקו?
 - א. להו"א - רב משום 'לשמה' ובבל בקיאיין. שמואל משום קיום, ואין שיירות. ונדחה - הרי רבה אית ליה דרבא.
 - ב. אלא - לכו"ע משום קיום, לרב משום ישיבות נהרדעא וסורא, שירות מצויות. ולשמואל: 'מתיבתא בגירסייהו טרידי' ואינם מכירים החתימות. לשיטת רב - מה ששינוי 'מעכו לצפון ועכו כצפון... ולר"מ עכו כארץ ישראל לגיטין'. כוונת התנאים מלבד בבל הנמצאת לצפונה של ישראל.
3. נחלקו עד היכן בבל לענין יוחסין. מה דעותיהם לענין גיטין?
 - א. רב פפא - אותה המחלוקת. ב. רב יוסף - לענין גיטין לכו"ע עד ערבה שניה הסמוכה לגשר.
4. רב חסדא היה מצריך את המביא מאקטיספון לבי ארדשיר, לומר. אבל הפוך לא הצריך. מה טעמו?
 - א. להו"א - משום 'לשמה' ובני ארדשיר בקיאים. ונדחה - הרי רבה אית ליה דרבא.
 - ב. אלא - בני ארדשיר הולכים לשוק באקטיספון ובני אקטיספון מכירים חתימותיהם [שבשטרות] ומצויין לקיימו, אבל בני ארדשיר טרודים בשוק. עוד למדנו - רבה בר אבוא הצריך משורת הבתים שבצד רה"ר לשורה שכנגדה. רב ששת משכונה [שלש בתים], לשכונה. ורבא הצריך אפילו באותה שכונה, ודווקא לבני מחוזא שהיו ניידים למרחקים, ולא הכירו חתימות שכניהם.
5. רב כהנא הביא גט מעיר לעיר בבבל, ורב פסק שאינו צריך לומר 'בפ"ג' אך אם יאמר תועיל אמירתו שאם הבעל ערער, לא ישגיחו בו. היכן מצינו כך?
 - א. רבי ישמעאל פסק לאדם שהביא מכפר סיסאי שצריך לומר 'בפני' כדי שלא תיזקק לעדים אם יערערו.
 - ב. שאלו רבי אלעאי, הרי כפר סיסאי מובלעת בתחום ארץ ישראל וקרובה לציפורי יותר מעכו. אמר לו: שתוק בני, שתוק, הואיל ויצא הדבר בהיתר יצא. ובאמת רבי ישמעאל הצריך רק כדי שלא יערערו, אלא שלא סיימו את כל המעשה לפני רבי אלעאי.
6. שלח ר' אביתר לרב חסדא: גיטין הבאים מבבל לא"י, אין צריך לומר. הטעם: כיון שיש רבים עולים מבבל ויורדים, מצויין לקיימו. מדוע חשש רב יוסף שר' אביתר אינו בר סמכא?
 - א. ר' אביתר שלח לרב יהודה: בני אדם העולין מבבל לא"י קיימו בעצמן 'ויתנו' (את) הילד בזונה והילדה מכרו ביין וישתו' וכתב הפסוק בלא שרטוט. אע"פ שר' יצחק פסק: שתים כותבין בלא שרטוט, שלש אין כותבין, ובברייתא נפסק: שלש כותבין, ארבע אין כותבין.
 - ב. דחה אב"י - א. וכי מי שאינו יודע את הוראת רב יצחק אינו גברא רבה, הרי זה לא מילתא דתליא בסברא אלא זו שמועה, והוא לא קיבלה.
 - ג. ר' אביתר אדונו הסכים עמו - בפסוק 'ותזנה עליו פילגשו' רבי אביתר אמר: זבוב מצא לה, ר' יונתן אמר: נימא מצא לה, מצא ר' אביתר את אליהו ושאלו, מה עושה הקב"ה, אמר לו עוסק בפילגש בגבעה, ... אביתר בני כך הוא אומר, יונתן בני כך הוא אומר... טען לו: ח"ו, וכי יש ספק קמי שמאי? ענה לו: אלו ואלו דברי אלוקים חיים הן, זבוב מצא ולא הקפיד, נימא מצא והקפיד.
 - ד. הטעם שבנימא הקפיד - לרב יהודה - זבוב בקערה מאוס, ונימא באותו מקום סכנה, ויש אומרים שניהם בקערה, זבוב - אונס, ונימא - פשיעה.
7. אלו מימרות הובאו בחומרת אדם המטיל אימה יתירה בתוך ביתו?
 - א. לעולם אל יטיל, שהרי פילגש בגבעה הטיל עליה בעלה אימה יתירה, והפילה כמה רבבות מישראל.
 - ב. בשם רב: עלול להביא ג' העבירות: גילוי עריות - כשמגיע זמן טבילתה בעת צינה ויראה לומר לא טבלתי, ומשמשתו נדה. ושפיכות דמים - כמו בפלגש בגבעה או שבורחת ונופלת בפחיתים. וחילול שבת - שמדלקת נר או מבשלת משחשיכה מפני אימתו.
 - ג. רבב"ח - כשאומר בער"ש 'עשרתם, ערבתם, הדליקו את הנר' צריך לאומרם בניחותא, כדי שיקבלו ממנו. ואף רב אשי חשב כך מסברא.